Rok VII. Warszawa, 30 listopada 1925 r. № 21—22

MŁYNARZ POLSKI

ORGAN ZWIĄZKU MŁYNARZY POLSKICH

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 70, skrz. poczt. 68, tel. 277-45

Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 11 do 2 pp. Administracja czynna od godz. 10 do 3 pp.

Warunki prenumeraty: Dla członków Zw. Mł. Pol. kwartalnie 4 zł. Dla nie członków „ 6 „

1615 numer naszego konta w P. K.O.

Odezwa!

Do wszystkich naszych Członków i Prenumeratorów.

Istnienie Związku Młynarzy Polskich opiera się wyłącznie na składkach wpłacanych przez członków. Od stopnia regularnego wpłacania tych składek zależnym jest **obecnie byt Związku i dalsza egzystencja** instytucji, mającej na celu stałą ochronę przemysłu młynarskiego, czuwania nad jego rozwojem i dobrem swych Członków.

Niejednokrotnie zwracaliśmy się do naszych Członków, a ostatnio we wrześniu i październiku rozesłaliśmy odezwę bezpośrednio do każdego z Nich, z prośbą o nadesłanie zaległych składek i prenumeraty. Niestety bardzo wielu naszych członków i prenumeratorów dotychczas nie uregulowało swych zaległości, **jakkolwiek wszyscy wiedzą, że bez poparcia swego, istnienie Związku może być poważnie zachwiane.**

Panowie Młynarze! wykażcie zrozumienie obowiązku obywatelskiego i solidarności społeczno-zawodowej.

Natychmiast uregulujcie Wasze wszelkie należności na nasze konto P. K. O. № 1615.

W celu powiadomienia nas o wpłaconej gotówce, prosimy wyrwać odcinek na stronie 7-ej i po wypełnieniu go i naklejeniu marki pocztowej, przesłać do Związku Młynarzy Polskich.

Kronika

PROJEKT ZNIŻENIA KAR ZA ZWŁOKĘ.

W dniu 28 października r. bież. z inicjatywy posła St. Wartalskiego złożony został do laski marszałkowskiej wniosek posłów z klubu Związku Ludowo - Narodowego w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w kierunku zniżenia kar za zwłokę podatkową z dotychczasowych 4 proc. miesięcznie na 2 proc. Zmiana ta, w razie jej przyjęcia przez Sejm, w sposób nader korzystny odbije się na interesach szerokich rzesz płatników, którzy obciążeni są wysokiemi karami za zwłokę w chwili najmniej gospodarczo uzasadnionej.

Ciężary samej egzekucji pozostawałyby jednak w całej swej mocy, wynosząc przeszło 5 proc. należnej skarbowi sumy, stanowiłyby więc jeszcze dostateczny hamulec dla złej woli płatnika.

Jednocześnie pragniemy zauważyć, iż powyższy wniosek nie zmienia w niczem sytuacji podatników, którym płatność rozłożono na raty. W tym wypadku, tak jak i dotychczas, obciążałby ich jedynie 1 proc. odsetek miesięcznie za odroczenie.

PROJEKT ZMIAN W USTAWIE O PODATKU OBROTOWYM (PRZEMYSŁOWYM).

Wniesiono do laski marszałkowskiej wniosek poselski w sprawie zmian do ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Projektuje się cały szereg uzupełnień i poprawek w obecnie obowiązującej ustawie. Potrzeba tych zmian staje się z uwagi na dzisiejszy kryzys gospodarczy, specjalnie pilna i nagła.

W ustawie powinny być uwzględnione szczególnie następujące postulaty:

1) Ulgi dla eksportu. Udzielanie dla eksportu bonifikacji podatku obrotowego, obciążającego towary wywożone — również na przedsiębiorstwa handlowe, zajmujące się eksportem, o ile przedsiębiorstwa te udowodnią, że wywożone przez nie artykuły były nabyte w kraju, oraz, że podatek obrotowy został od tych towarów uiszczony (według dotychczasowej ustawy z bonifikacji tych korzystać mogą obecnie tylko przedsiębiorstwa przemysłowe, eksportujące wyroby własne).

2) Zwolnienie od podatku handlu hurtowego, detalicznego i drobnego artykułami spożywczemi pierwszej potrzeby pochodzenia krajowego, jak: zboże, ziemiopłody, bydło, mąka, pieczywo, kasza, makaron i t. p.

3) Zniżenie podatku do 1 proc. w obrotach detalicznych: jarzyn, ziemniaków, buraków, brukwi, artykułów kolonjalnych, mydlarskich.

4) Zniżki do pół proc. mają przysługiwać przedsiębiorstwom hurtowym skupu zawodowego i samoistnym przedsiębiorstwom, wykonywującym dostawy.

Z RYNKU PRACY.

Według danych Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, ostatnie tygodniowe sprawozdanie z rynku pracy za czas od 7 do 14 listopada r. b. wykazuje ogólną przybliżoną liczbę 207.400 bezrobotnych. W stosunku do poprzedniego tygodnia liczba ta wzrosła o 3.850 osób.

Bezrobocie wzrosło w przybliżeniu: w Warszawie o 300 osób; w przemyśle metalowym, włókienniczym i garbarskim, na terenie Górnego Śląska o 530 osób, zwolnionych z kopalni, w Łodzi o 1.700 osób wskutek zwolnień w przemyśle włókienniczym, w Sosnowcu o 190 osób, zwolnionych z cementowni, w Piotrkowie o 920 osób, głównie z powodu redukcji w przemyśle włókienniczym, w Białymstoku o 140 osób, skutkiem zamknięcia fabryki dykt, w Krakowie o 200 osób, zwolnionych w różnych przedsiębiorstwach, w Białej o 150 osób, zredukowanych w cegielniach i w zakładach włókienniczych, w Poznaniu o 140 osób, zwolnionych z fabryki Cegielskiego.

Natomiast zatrudniono bezrobotnych, głównie w cukrowniach w okolicach Płocka, Lublina, Ostrowca, Inowrocławia i w Kościanie, razem około 1190 osób.

STAN ZASIEWÓW W POLSCE.

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego o stanie zasiewów w m. październiku 1925 roku.

Tegoroczna jesień pod względem warunków atmosferycznych nie była sprzyjająca dla rolnictwa. Niestała pogoda i częste opady towarzyszące zbiorowi jarzyn, opóźniły ukończenie żniw i dokonanie robót, związanych z siewem ozimin. Znaczne utrudnienie w czasie orki i siewów stanowiły deszcze, powodujące obfitą, a nie rzadko nadmierną ilość wilgoci w roli. Opóźniony siew przy małej stosunkowo ilości ciepła odbił się na powolnych wschodach i słabem korzenieniu się zbóż, co szczególnie dało się zauważyć w woj. wschodnich. Jednakże stan ozimin, choć słabszy, niż w roku ubiegłym, przedstawia się nieźle, 1) w stopniach kwalifikacyjnych (5 oznacza stan wyborowy, 4 — dobry, 3 — średni, przeciętny, 2 — mierny, 1 — zły) dla całej Polski w sposób następujący:

Pszenica ozima — 3.2; żyto ozime — 3.2; jęczmień ozimy — 3.3; koniczyna — 3.3; rzepak ozimy — 3.4.

Najlepszy jest stan ozimin w województwach zachodnich (poznańskie i pomorskie) i południowo - wschodnich (stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie); najgorszy w północno - wschodnich (wileńskie i nowogródzkie).

Zaatakowania ozimin przez szkodniki dotychczas **nie zauważono,** nie można jednak pominąć zniszczeń, spowodowanych w zasiewach przez **myszy**— w woj. kieleckiem, lubelskiem i w Małopolsce. W niektórych okolicach woj. lwowskiego niemałą plagę stanowią **ślimaki,** zniszczyły one do tego stopnia niektóre pola, że rolnicy zmuszeni byli ponownie je obsiać.

REFORMA PRAWA MAŁŻEŃSKIEGO

Rozprawa pod powyższym tytułem napisana przez wybitnego adwokata krakowskiego ujmuje w sposób popularny całokształt ustawodawstwa małżeńskiego, obowiązującego obecnie na ziemiach polskich. W jaskrawych barwach widzimy tutaj skreślone krzywdy, wywołane przestarzałem i zacofanem ustawodawstwem małżeńskiem, widzimy ujemne skutki niepewności, wywołanej w tej, tak ważnej sferze pojęć prawnych i społecznych przez różnorodność przepisów w poszczególnych dzielnicach.

Autor nawołuje do jaknajszybszej reformy prawa małżeńskiego w Polsce, do usunięcia przepisów, sięgających XVIII w., wreszcie do najszybszej unifikacji prawa małżeńskiego w całej Polsce, gdyż różnorodność tych przepisów w poszczególnych dzielnicach wyrządza olbrzymie szkody społeczne.

Niezdrowem następstwem tej różnolitości przepisów prawnych jest objawiająca się coraz silniej dążność do obejścia ustawy objaw niezdrowy, niestety stały i wprost konieczny tam, gdzie w jednym państwie obowiązują trzy różne ustawy małżeńskie. Praca D-ra Mandla daje dokładny obraz obowiązującego obecnie ustawodawstwa, oraz projekt koniecznych zmian, może nawet w zbyt umiarkowanych granicach.

Z KOŁA MŁODZIEŻY POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA.

Warszawska Komisja Oddziałowa Kół Młodzieży Polskiego Czerwonego Krzyża w dniach 20 i 21 grudnia urządza zbiórkę na zwiększenie warsztatów pracy Kół Warszawskich.

Wszystkich sympatyków Kół Młodzieży P. C. K. i osoby, pragnące wziąć udział w kweście Warsz. Komisji Oddz. Kół Młodz. P. C. K. uprzejmie prosi o przybycie w dn. 7 (poniedziałek) grudnia b. r. na zebranie informacyjno-organizacyjne do lokalu Komisji (Mazowiecka 9 m. 7, lewa oficyna, parter, tel. 302-96).

FAŁSZYWE PIĘĆDZIESIĘCIO ZŁOTÓWKI.

Jak je odróżnić od prawdziwych ?

Falsyfikat 50-cio złotowy z datą 28 lutego 1919 r. oznaczony A. 37 nr. 087701, wykonany jest na papierze odmiennym, gładkim, podczas gdy bilety autentyczne drukowane są na papierze lekko rypsowanym (wytłoczona drobna krateczka).

Znak wodny tłoczony i lekko natłuszczany z odwrotnej strony biletu.

Kolory farb tła, rysunków i napisów jaśniejsze, podpisy i numeracja ciemniejsze.

Rysunki z kompozycji festonowych martwej natury, oraz rogów obfitości odmienne w szczegółach, cieniowane kreskami w jednym tylko kolorze lila, podczas gdy na biletach autentycznych, rysunki są cieniowane kreskami lila i biegnącemi skośnie do nich kreskami bronzowemi.

Ramka konturu strony przedniej składa się z 8 linji cienkich, na bilecie zaś autentycznym 2 linje środkowe są grubsze, zlewające się.

Wizerunek Kościuszki odmienny w cieniowaniu twarzy, robi wrażenie spełzniętego, przyczem na policzkach zbyt silne występują kreski ukośne w kolorze lila. Tło portretu wykonane kreskami granatowemi, ułożonemi w linjach pionowych i poziomych, podczas gdy na bilecie autentycznym kropki w kilku miejscach zlewają się w linje pionowe.

Godło państwa — orzeł w wykonaniu nieco odmienny, różni się głównie rysunkiem oka, dzioba, języka, szyi i korony szerszej u podstawy.

Liczby 50 w narożnikach biletu wykonane są odręcznie na materjale, z którego tłoczono. Kontury cyfr nie ostre, wysokość i krój różne. Litera Z pod liczbą i 50 po stronie przedniej u dołu prawie niewidoczne.

Podpisy odmienne, grubsze.

Cyfry numeracji niekształtne, miejscami zalane.

UDOSTĘPNIENIE WIEDZY ROLNICZEJ ROLNIKOM - PRAKTYKOM, NIE MOGĄCYM OPUSZCZAĆ SWYCH SIEDZIB.

Wychodząc z założenia, że odrodzona, wolna Polska musi podążać za innemi narodami, by je czemprędzej dogonić na wszystkich polach kulturalnego i ekonomicznego rozwoju, pionierzy naszego rolnictwa robią obecnie wysiłki, zmierzające do podniesienia naszego rolnictwa na taki poziom, na jaki ono wzniosło się w Europie zachodniej i północnej Ameryce. Jednym z takich wysiłków jest powołanie do życia „Kursów Rolniczych im. Stanisława Staszica", uczelni korespondencyjnej, mającej na celu jaknajintensywniejsze popularyzowanie wiedzy rolniczej i uprzystępnienie rolnikom - praktykom zdobycia, względnie uzupełnienia tej wiedzy drogą korespondencji.

Korespondencyjne „Kursy Rolnicze im. Stanisława Staszica" obejmują prócz ścisłego rolnictwa — szczegółową hodowlę, ogrodnictwo, warzywnictwo, pszczelnictwo, budownictwo wiejskie i wiele innych przedmiotów, mogących interesować każdego myślącego gospodarza, pragnącego uzupełnić swą fachową wiedzę i zwiększyć dochodowość swego gospodarstwa, a tem samem przyczynić się do podniesienia ogólnego dobrobytu w kraju.

Zapisy przyjmuje i bliższych szczegółów udziela: Zarząd „Kursów Rolniczych im. Stanisława Staszica", mieszczący się w Warszawie, przy ulicy Nowy Świat Nr. 22 m. 34.

Sposób przesyłania gotówki.

Pieniądze przesyła się zwykłym lub telegraficznym przekazem, albo też listem wartościowym. Chcąc wysłać przekazem wypisuje się odpowiedndruczek (blankiet) i razem z pieniędzmi oddaje się urzędnikowi, który daje na pieniądze pokwitowanie i pobiera odpowiednią opłatę. Opłata ta jest niska: 10 groszy od 10 zł. — 80 gr. od 100 zł. Jeżeli pieniądze wysyła się telegraficznie to dopłaca się za telegram, lecz pieniądze natychmiast wypłacane są adresatowi. Trzeba jednak pamiętać, że wszelkie przesyłki pieniężne doręczane są tylko osobie adresata, który musi się wylegitymować osobistym do-

wodem. Nie powinno się więc wysyłać pieniędzy na imię dzieci, niedołężnych starców, ludzi chorych i t. p. Pieniądze takie, rzecz prosta, nie zaginą, lecz ten kto odbiera w zastępstwie adresata musi mieć specjalne upoważnienie. Najlepiej więc jest odrazu adresować na imię tego, który osobiście może się po pieniądze zgłosić.

Wysyłanie pieniędzy przekazem jest takie proste, wygodne i tanie, że raz na zawsze powinno się zarzucić wysyłanie pieniędzy w listach zwyczajnych. Skończą się wówczas kradzieże listów amerykańskich, a pieniądze będą dochodzić do rąk właściwych.

Chcąc wysłać pieniądze w liście wartościowym, należy włożyć je w mocną kopertę. Pieniądze powinny być papierowe i to nie drobne lecz większej wartości, gdyż opłaca się list w zależności od tego ile waży. O ile kładzie się do koperty pieniądze metalowe trzeba je zawinąć w papier, by nie przedarły koperty. Wogóle nie jest to praktyczne. Razem z pieniędzmi może być włożony list. Na kopercie wypisuje sie wartość pieniężną listu. W liście nie wolno przesyłać więcej niż 10 tysiecy zł. Pozatem list taki opłaca się jak list polecony. Na listy wartościowe urzędnik wydaje pokwitowanie.

Po wojnie obrót pieniężny za pomocą przekazów przywrócony jest w Polsce tylko z Francją i Ameryką. Do innych państw można przesyłać listy wartościowe. Chwilowo jednak wysyłka pieniędzy z kraju zagranicę dozwolona jdst tylko po uzyskaniu zezwolenia Izby Skarbowej.

Pieniądze wysyłane przekazem z Ameryki (Stany Zjednoczone i Kanada) w dolarach oraz z Francji i Zagłębia Saary we frankach poczta nasza przelicza na złote polskie i wypłaca w kraju polskiemi pieniędzmi. Wysyłane zaś przekazem pieniądze z Polski wypłaca adresatom w Ameryce dolarach, we Francji — we frankach.

Ważnem dziełem Pocztowej Kasy Oszczędnościowej, nazywanej w skróceniu P. K. O. jest przyjmowanie przekazów czekowych. W ten sposób np. najwygodniej wpłacać należność za prenumeratę gazet, rachunki w firmach, pokrycie wkładek członkowskich i t. p.

Takie wpłacanie należności nic nie kosztuje — wypełnia się odpowiedni blankiet (druczek) podając numer konta Związku Młynarzy Polskich № 1615.

Podajemy powyższe wskazówki w tymże celu ażeby nasi członkowie i prenumeratorowie zaległości swe nie przesyłali do Związku w listach zwyczajnych gdyż mieliśmy sporo wypadków, że gotówka w ten sposób przesyłana ginęła w tajemniczy sposób.

Nie chcąc więc narażać siebie ani wysyłającego na straty, a następnie na próżne dociekania, co stać się mogło z pieniędzmi, upraszamy o stosowanie się do powyższych wskazówek, gdyż w przeciwnym razie konsekwencje poniesie tylko wysyłający.

Dział Prawno-Informacyjny.

PRZYPOMNIENIE ODNOŚNIE TERMINÓW PŁATNOŚCI PODATKU OBROTOWEGO I DÓCHÓDÓWEGO.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 14 listopada b. r. l. DP. o 6913/I zarządziło przesunięcie I-ej raty podatku obrotowego za ubiegłe półrocze do dnia 20 listopada r. b. Terminy płatności podatku dochodowego (15 listopada i 15 grudnia) oraz drugiej i trzeciej raty podatku obrotowego (10 grudnia i 31 stycznia) nie uległy zmianie.

Ponadto okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. P. O. 6515/I z d. 31.X. r. b. upoważnił Urzędy Skarbowe do rozkładania na raty wszelkich zaległości podatku przemysłowego i dochodowego za czas ubiegły w granicach najdalej do końca lutego 1926 r., przyczem z reguły winny być wyznaczone raty dwutygodniowe.

Tenże okólnik upoważnia Urzędy Skarbowe do ściągania narosłych kar za zwłokę, w wypadkach stwierdzonej niemożności terminowego zapłacenia podatków, w wysokości ograniczonej do 1 proc. miesięcznie.

Zarządzenia obu wyżej wymienionych okólników nie mogą w żadnym wypadku **pozbawiać płatników indywidualnie im udzielonych ulg znaczniejszych pod względem terminów płatności podatków.**

ODROCZENIE PODATKU OD LOKALI.

Z Ministerstwa Skarbu komunikują nam:

Ze względu na to, że zbiegły się terminy płatności państwowego podatku od lokali za trzeci i czwarty kwartał roku bieżącego i że jednocześnie przypadł termin płatności miejskiego podatku od lokali, Ministerstwo Skarbu postanowiło

odroczyć

termin płatności państwowego podatku od lokali za czwarty kwartał r. b.

do końca grudnia

tego roku bez doliczenia odsetek za odroczenie.

Stosownie do powyższego zarządzenia postanowiono: **przesunąć terminy** płatności państwowego podatku od lokali za pierwszy i drugi kwartał 1926 r.

o jeden miesiąc

to jest na luty i maj przyszłego roku.

Nadto Ministerstwo Skarbu ma zarządzić, aby od płatników, którym wymierzono państwowy podatek od lokali **za drugie półrocze r. b. w sumie nie wyższej niż 32 zł. w miastach ponad** 100.000 mieszkańców nie wyższej niż 24 zł., w miastach po 25 tysięcy mieszkańców i nie wyższej ponad 16 zł. w miastach do 25 tys. mieszkańców, należność podatkowa była pobrana w terminie do końca grudnia r. b. w

w jednej czwartej części

należnej sumy bez odsetek za odroczenie, natomiast trzy czwarte części podatku za drugie półrocze 1925 roku zostały

odroczone na czas późniejszy

na terminy, które będą wyznaczone osobnem rozporządzeniem.

W końcu o ile chodzi o **bezrobotnych,** Ministerstwo zarządziło, aby magistraty, względnie zarządy gmin miejskich

zwalniały ich z urzędu bez potrzeby wnoszenia podań od państwowego podatku od lokali za kwartał w któ-

rym chociażby częściowo pozostawali bez pracy i byli zarejestrowani jako bezrobotni przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy, względnie magistrat.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU Z DNIA 28 PAŹDZIERNIKA 1925 R. ODNOŚNIE PRZEDŁUŻENIA TERMINU DO SKŁADANIA PODAŃ W GŁÓWYM URZĘDZIE LIKWIDACYJNYM O ZABEZPIECZENIE PRAW DO TYTUŁÓW NA OKAZICIELA, WYWIEZIONYCH NA TERYTORJUM ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD LUB ZŁOŻONYCH W INSTYTUCJACH NA TEM TERYTORJUM.

Termin do składania w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym podań przez osoby zainteresowane, w celu zabezpieczenia praw do tytułów, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 115, poz. 1032 z r. 1924) **przedłuża się do dnia 1 lipca 1926 r.**

Rozporządzenie powyższe stosuje się do tytułów na okaziciela, emitowanych przez instytucje i osoby prawne, które miały siedzibę lub majątek na terytorjum, należącem obecnie do Państwa Polskiego, a wywiezionych z tegoż terytorjum przymusowo lub dobrowolnie przed dniem 30 kwietnia 1921 r. na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad, względnie złożonych przed tą datą i na temże terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad i w instytucjach państwowych lub prywatnych instytucjach kredytowych, a nie zwróconych ich właścicielom lub depozytarjuszom.

Osoby prawne, osoby fizyczne będące właścicielami lub depozytarjuszami tytułów na okaziciela, mogą żądać zabezpieczenia ich praw do tych tytułów.

Celem zabezpieczenia swych praw osoby zainteresowane powinny złożyć w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym najpóźniej do dnia 1 lipca 1926 roku podanie, poparte odpowiedniemi dokumentami i wykazy tytułów ze wskazaniem rodzaju, wartości nominalnej, serji, numerów i ilości tytułów.

Główny Urząd Likwidacyjny ma prawo żądać od osoby zainteresowanej przedstawienia wszelkich ksiąg, rachunków i innych dokumentów w celu sprawdzenia prawdziwości i ścisłości danych, zawartych w złożonych podaniach i wykazach.

ULGI TARYFOWE PRZY PRZEJAZDACH POWROTNYCH Z UZDROWISK KRAJOWYCH.

Osoby powracające z uzdrowisk krajowych: Jaszczurówka, Krynica, Poronin, Rabka, Szczawnica, Zakopane, Żagiestów, Nałęczów, Inowrocław, Otwock, Jaremcze, Tatarów i Worochta mogą korzystać przy przejazdach powrotnych pociągami osobowemi lub mieszanemi z ulg następujących:

a) w wagonach kl. III praca pełna taryfa kl. IV,
b) w wagonach kl. II praca pełna taryfa kl. III,
c) w wagonach kl. I praca pełna taryfa II,

UWAGA: Oderwać i przesłać pocztą do Administracji „Młynarza Polskiego", naklejając marek pocztowych za 5 groszy.

Administracja „Młynarza Polskiego"

w Warszawie

Niniejszym zawiadamiam Administrację „Młynarza Polskiego", że w dniu dzisiejszym uregulowałem swój dług, przesyłając przez P. K. O. należącą się sumę, według poniższego wykazu:

Zaległa prenumerata za r. 1924
za ...... kwartały po 4 zł. za kwartał . . . . zł. .... gr.
Prenumerata za I kwartał 1925 r. . . . . „ ....
Zaległa składka członkowska za r. 1924
młyn o ...... złożeniach .... klg. żyta po gr. za kilo . ... „ .... „
Składka członkowska za r. 19 5
młyn o ...... złożeniach .... klg. żyta po gr. za kilo .... „ .... „
Razem . . .. „ .... „

ADRES:

miasto lub wieś ....

poczta ....

ulica .... №

podpis lub firma

W razie przejazdu pociągiem **pośpiesznym** oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się pełną opłatę dodatkową na pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

Ulgi powyższe stosuje się wyłącznie przy przejeździe od najbliższej stacji danego uzdrowiska i tylko w tym wypadku gdy odległość taryfowa od tej stacji do stacji powrotnej wynosi conajmniej 100 kilometrów.

Bilety ulgowe wydaje się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez komisje uzdrowiskowe lub zarządy gminne, względnie zarządy uzdrowisk, stwierdzających, że dane osoby przebywały w uzdrowisku w celach leczniczych bez przerwy w ciągu najmniej 15 dni.

Zaświadczenie takie stempluje kasa kolejowa, wpisuje na niem numer wydanego biletu i zwraca właścicielowi, który okazywać je powinien przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z biletem.

W celu stwierdzenia tożsamości osoby, kolej może żądać od okaziciela biletu przedstawienia dowodu osobistego.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOLEI Z DNIA 20 PAŹDZIERNIKA 1925 R. CO DO ZMIANY I UZUPEŁNIENIA CZĘŚCI I TARYFY OGÓLNEJ NA PRZEWÓZ TOWARÓW, ZWŁOK I ZWIERZĄT KOLEJAMI ŻELAZNEMI W POLSCE.

Rozporządzenie powyższe zostało ogłoszone w Dz. Ustaw Nr. 109 z dnia 30 października b. roku pod pozycją 782 i obowiązuje od dnia 1 listopada 1925 roku.

Najważniejsze zmiany zachodzą odnośnie artykułu 58, poz. post. wykon. do p. 5, że:

1) „Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki wagonowej nie wykaże różnicy większej nad 2 proc. od wagi, podanej w liście przewozowym, to kolej nie pobiera opłaty za ważenie"..

2) „Jeżeli sprawdzenie wagi własnej wagonu na żądanie osoby, upoważnionej do rozporządzania przesyłką nie wykaże różnicy większej 2 proc. od wagi uwidocznionej na wagonie, kolej pobiera opłatę za ważenie, przewidzianą w wykazie opłat".

W art. 76, post. wyk. III otrzymuje brzmienie następujące:

Jeżeli odbiorca chce upoważnić osobę trzecią do odbioru zawiadomień o przesyłkach dla niego nadchodzących lub do kwitowania z odbioru oraz odbioru tych przesyłek, musi złożyć stacji przeznaczenia odpowiednie oświadczenie i zaopatrzyć tę osobę w pełnomocnictwo. Odnośne druki wydają stacje za opłatą ustaloną w wykazie opłat dodatkowych.

Art. 79, poz. 3 tak należy rozumieć:

Zawiadomienie uważa się za spełnione, po upływie 12 godzin od chwili nadania listu na poczcie, 3 godziny od chwili nadania depeszy, przy zawiadomieniu zaś przez telefon lub przez posłańców — z chwilą nadania telefonogramu, względnie doręczenia zawiadomienia.

Co do reszty zmian odsyłamy czytelników do ustawy na wstępie cytowanej.

Administracja
„Młynarza Polskiego"
w Warszawie
ul. Nowy-Świat № 70

Ogłoszenie o przetargu.

NOWOGRODZKI URZĄD WOJEWÓDZKI podaje do wiadomości, że na mocy Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 go grudnia 1924 roku, **w dniu 15 Grudnia o godz. 12-ej odbędzie się w Nowogródku** w lokalu Urzędu Wojewódzkiego, przetarg ustny poprzedzony konkursem ofert piśmiennych, na sprzedaż niżej wyszczególnionych osad młyńskich.

Reflektanci winni złożyć do dnia 15 Grudnia godz. 12-ej w Kancelarji Wydziału Rolnego (przy ulicy 3-go Maja № 1) w zapieczętowanych kopertach za własnoręcznym podpisem oferty opłacone stemplem. W ofercie należy wymienić: 1) imię i nazwisko, rodzaj zajęcia, oraz dokładny adres ofertanta, w razie oferty zbiorowej, akta stwierdzające solidarną odpowiedzialność ofertantów. 2) Ofiarowaną przez ofertanta cenę kupna wymienioną słowami. 3) stwierdzenie pisemne, że ofertant poznał warunki przetargu i zrzeka się kwestjonowania nieważności aktu licytacyjnego z powodu błędu, omyłki, lub jakiegokolwiek innego powodu. 4) Kwit Kasy Skarbowej na złożenie wadjum w wysokości podanej w ogłoszeniu. 5) W miarę możności informacje i dowody o posiadanych środkach.

Ofertanci mogą na przetarg ustny delegować w swoim zastępstwie swych upoważnionych pełnomocników.

Osoby zobowiązujące się zapłacić cenę kupna jednorazowo w całości będą mieli pierwszeństwo; Skarbowi Państwa przysługuje prawo wyboru kandydata na nabywcę według swego uznania, niezależnie od zaofiarowanej sumy.

Od udziału w przetargu są wykluczone:
a) Osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego.
b) Osoby niezdolne do działań prawnych.

Komisji Przetargowej przysługuje prawo wyłączenia z przetargu poszczególnych objektów.

Bliższych szczegółów co do sprzedawanych osad młyńskich, oraz warunków przetargu i sprzedaży, a także zezwolenia na obejrzenie sprzadawanego młyna udziela Urząd Wojewódzki w Nowogródku (Wydział Rolny).

Delegatowi Okręgowej Izby Kontroli, oraz ofertantom służy prawo sprzeciwu w przeciągu 3-ch dni od daty orzeczenia Komisji Przetargowej.

WYKAZ

sprzedawanych osad młyńskich.

L. p.	NAZWA osady młyńskiej	Powiat	Gmina	Nazwa najbliższej stacji kol. i odległość w klm.	Obszar w ha: użytków rol.	wody	ogółem	Budynki: Ilość	Stan	Cena szacunkowa w złotych	Wysokość wadjum	Do jakiego terminu wydzierżawiony	Roczny czynsz dzierżawny w centmtr. żyta	Uwagi
1	Młyn Bogusze	Baranowicki	Jastrzębska	Baranowicze 15 klm.	1,25	1,75	3	3	dobry	14.000	1.400	1/II-32	35,00	
2	„ Deražno-Turejsk	Lidzki	Orlańska	Różanka 12 klm.	4,75	0,25	5	2	dobry	9.590	1 000	1/VII-28	76,80	
3	„ Lgwasze	„	Lidzka	Lida 16 klm.	1.25	1	2 25	4	średni	13.257	1.400	15/III 28	90.80	
4	„ Podzamcze	„	Różankowska	Różanka 4 klm.	0 5	1	1.5	3	dobry	11.450	1.200	15/III-28	125,00	
5	„ Dudki	Wołożyński	Derewieńska	Stolpce 18 klm.	1,33	1,50	2,83	1	średni	6.133	700	15/III-26	16,66	
6	„ Traby	„	Trabska	Juraciszki 10 klm.	0,2	3,33	3,53	2	średni	10.500	1.100	1/X 25	165,00	
7	„ Burdykowszczyzna	Nogródzki	Poczapowska	Molczadz 10 klm.	9	5	14	1	zly	8.183	900	nieczynny	—	
8	„ Bockiewicze	Słonimski	Zdzięciolska	Nowojelnia 12 klm.	1,75	4	5,75	5	średni	8.595	900	16/VII 28	140,00	
9	Wielki Młyn	„	Mieżewicka	Jęziernica 14 klm.	1,7	1,1	2,8	4	dobry	9 681	1 000	czynny	90,00	
10	Osada Tucin (Przewłoka)	„	„	Jezlernica 12 klm.	2	1 5	3,5	3	zly	2.981	300	nieczynny	—	
11	„ Orline-Rybaki	„	Zdzięciolska	Nowojelnia 8 klm.	12,25	2,75	15	bez zabud.		4.000	400	nieczynna	—	
12	„ Malejkowszczyzna	Lidzki	Lidzka	Lida 3 klm.	0,75	0,5	1,25	bez zabud.		2 500	300	nieczynna	—	
13	„ Kisiele	Nowogródzki	Horodyska	Baranowicze 20 klm.		0,25	2,7[illegible]	bez zabud.		1.625	2[illegible]0	nieczynna	—	

Dnia 2 listopada 1925 roku.
Nowogródek

Urząd Wojewódzki

Z życia związkowego.

W SPRAWIE WYGÓROWANYCH ŚWIADCZEŃ WŁAŚCICIELI MŁYNÓW NA DROGI.

Zarząd Związku Młynarzy Polskich Oddział w Łowiczu w dniu 3 listopada bież. roku wystąpił w osobach p. prezesa P. Świderskiego i r. p. L. Mońko z podaniem do p. Wojewody Warszawskiego o zwolnienie przedsiębiorstw młynarskich od konieczności płacenia specjalnych dopłat do podatków drogowych — jako niesłusznie przemysł ten obciążający.

Z uwagi, że opłaty drogowe wogóle, a dopłaty do tych opłat drogowych w szczególności dotykają w znacznym stopniu każdego z pp. Młynarzy, poniżej zamieszczamy w całości podanie Zw. Mł. Polsk. Oddział w Łowiczu, i podkreślamy, że wzupełności solidaryzujemy się z wystąpieniem i postulatami tam wyłuszczonemi.

DO
PANA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

Związku młynarzy polskich
oddział w Łowiczu

PROŚBA.

Na mocy protokułu z dnia 4 września 1925 roku Komisja Wydziału Powiatowego Sejmiku Łowickiego dokonała rozdziału dopłat drogowych na 1925 r. w sumie 4000 zł. rocznie na młyny i wiatraki w pow. Łowickim. Rozdział ten został dokonany na podstawie domniemanych punktów bez uzasadnienia i szczegółowego obliczenia. Przeciw dokonanemu rozkładowi dopłat drogowych na młyny i wiatraki, obecni na posiedzeniu przedstawiciele związku młynarzy w osobach p. p. Piotra Świderskiego — prezesa i Ludwika Mońko wnieśli protest, wychodząc z założenia, że młyny i wiatraki jako takie winny być wogóle zwolnione od dopłat drogowych, lecz winny opłacać tylko opłaty drogowe. Stanowisko zajęte przez przedstawicieli związku młynarzy ma całkwite uzasadnienie z następujących powodów: Wszystkie prawie młyny, a tembardziej już wiatraki położone są na wsiach w oddaleniu od dróg bitych, a zatem zupełnie a w każdym razie niewiele korzystają z dróg, natomiast młyny wodne własnym kosztem już muszą utrzymywać tak drogi, jak i mosty prowadzące do nich, gdyż jako położone nad brzegami rzek, zdala od osiedli, muszą też mieć i własne drogi; w czasach przedwojenych żadne przedsiębiorstwo młynarskie nie płaciło dopłat drogowych, lecz stałą opłatę, która wynosiła najwyżej do 35 kop. rocznie; właściciele przedsiębiorstw młynarskich dotychczas zupełnie nie doświadczają dobrodziejstw, wypływających z należytej konserwacji dróg w powiecie; rozkład dopłat drogowych sporządzony został bardzo wadliwie i jakgdyby tendencyjnie, dążąc do nadmiernego obciążania pewnej kategorji płatników, gdyż nierzadko zda-[illegible] młyn położony w[illegible] na opła[illegible]

nie wyższą sumę dopłaty, niż wszyscy gospodarze tej samej wsi razem w liczbie kilkudziesięciu, jakkolwiek zupełnie zrozumiałem jest, że ci ostatni odnoszą więcej korzyści z dróg jak jeden właściciel młyna. Dla ilustracji tego motywu pozwalamy sobie przytoczyć następujący przykład: wieś Strugieniec posiadająca sto par koni ma opłacić dopłaty drogowej do 380 zł., natomiast młyn „Strugieniec" posiadający tylko cztery pary koni ma opłacić do 180 zł.; wieś Małszyce, w której znajduje się 53 gospodarstwa ma opłacić do 200 zł., natomiast młyn we wsi Małszycach ma opłacić 206 zł.

Pomimo protokułu przedstawicieli związku młynarzy co do istoty dopłaty drogowej na młyny i wiatraki wogóle, wobec przytoczonych motywów, dokonany rozkład został wprowadzony w czyn i pomimo wszystko nałożone należności są ściągane z całą bezwzględnością i niejednokrotnie, wobec braku funduszów na pokrycie takowych wobec ciążących innych należności z tytułu podatków skarbowych, zajmowane są przedmioty niezbędne w codziennem użyciu, pozbawiając wprost możności egzystencji i jaskrawym dowodem tego niechaj posłuży fakt, jaki miał miejsce z właścicielem młyna w Małszycach p. Franciszkiem Łyczkowskim.

W dniu 5 października r. b. wskutek niezapłacenia przez tegoż Łyczkowskiego dopłaty drogowej, zgłosił się sekwestrator Wydziału Powiatowego z żądaniem uregulowania należności. Ponieważ dłużnik nie mógł zadośćuczynić żądaniu p. Sekwestratora, gdyż w tym czasie brakowało mu odpowiednich funduszów, co w dzisiejszych czasach i warunkach nie jest nowością, przeto zarekwirowano mu aż sześć krów i w tejże chwili krowy te chciano zabrać do biura Wydziału Powiatowego, pomimo iż Łyczkowski oświadczył gotowość wpłacania należności ratami. Na usilne żądanie i protest p. Łyczkowskiego, aby krów nie zabierano, gdyż takowe stanowią jedyny środek utrzymania jego rodziny, składającej się z 13 osób z których siedmioro uczęszcza do szkoły, a zatem mleko jest niezbędnym środkiem odżywczym, inwentarz zasekwestrowany pozostawiono na miejscu. Rzeczywiście p. Łyczkowski przyrzeczenie swoje dotrzymał w całej pełni, gdyż już w tym samym dniu t. j. 5 października wpłacił do kasy Wydziału Powiatowego opłatę drogową w części. W dniu 22 października pomimo to sekwestrator przybył z zamiarem ponownego zabrania zasekwestrowanego inwentarza i tylko na kategoryczne oświadczenie dłużnika podającego teżsame wyżej przytoczone motywy zaniechano zamiarów przedsięwziętych. Kiedy w dniu 24 października r. b. p. Łyczkowski udał się do Urzędu gminnego celem częściowego uregulowania należności o których wyżej mowa i które rzeczywiście zostały wpłacone, po telefonicznym porozumieniu się Wydziału Powiatowego z Urzędem Gminnym o nieobecności Łyczkowskiego w domu sekwestrator Sejmiku udał się na miejsce i przy pomocy policji i więźniów wprost z pastwiska zajął trzy krowy bez uprzedniego powiadomienia właściciela i niestwierdzenia istotnej sumy zaległości, co już zakrawa na samowolę. Pomimo, że p. Łyczkowski w dniach 26, 27 i 28 października r. b. wpłacił resztującą należność podatku drogowego i budynkowego t. j. należności wymienionych w protokule sekwestracyjnym, jednakże nieuchylono postępowania egzekucyjnego i zwrócono mu tylko dwie krowy, zatrzymując niewiadomo dla jakich celów jedną krowę. Postępowanie takie [illegible] przypadkową samowolą i nie wytrzymuje najmniejszej krytyki oraz dąży do zupełnego zniszczenia warsztatów pracy i wskutek tego niemoże być tolerowaną, gdyż sieję atmosferę nienawiści społeczeństwa do czynników rządzących.

Pomimo pobieranych przez Sejmik wysokich opłat drogowych, niema zupełnie rezultatów konkretnych co do poprawy środków komunikacyjnych, a drogi znajdują się w stanie bardzo opłakanym; jedyna konserwacja takowych są to szarwarchy, prowadzone sposobem domowym przez właścicieli gospodarstw przydrożnych i niezrozumiałem wobec tego staje się problem na jakie cele przeznaczane są fundusze w postaci opłat drogowych, które winny być w całości obracane li tylko na konserwację i zakładanie dróg.

Niezależnie od powyższych motywów nadmieniamy jeszcze, że młynarstwo i tak jest już nadmiernie obciążone podatkami skarbowemi, gdyż utarta maxima, że ta gałąź przemysłu jest najwięcej dochodową jeszcze nie przebrzmiała, pobieranie więc jeszcze specjalnych dopłat z których osiąga młynarstwo najmniej korzyści, a które oparte jest prawdopodobnie na tej samej maxymie wprost już zabija wszelką zdolność płatniczą.

Na podstawie więc wyżej przytoczonych motywów i z uwagi na ciężkie położenie w dzisiejszych warunkach młynarstwa oraz mając na uwadze niesłuszność pobieranych dopłat drogowych w stosunku do innych płatników, uprzejmie prosimy pana wojewodę o zwolnienie od opłat drogowych przedsiębiorstw młynarskich i do czasu załatwienia niniejszej prośby o natychmiastowe wstrzymanie dokonywanych zajęć sekwestracyjnych.

Łowicz, 3 listopada 1925 r.

———o———

Możemy się już podzielić dobrą nowiną z naszymi czytelnikami, doniesiono nam bowiem, że Min. Spr. Wewnętrznych skierowało już okólnik do pp. Wojewodów, w którym zapowiada między innemi unormowanie w czasie najbliższym zasad poboru w 1926 r. wysokości t. zw. specjalnych opłat drogowych, które w niektórych powiatach były dotychczas dotkliwym ciężarem dla ludności.

UMOWA ZBIOROWA ZAWARTA PRZEZ GRUPĘ WŁAŚC. MŁYNÓW WARSZAWSKICH A CENTR. ZWIĄZK. ROB. PRZEM. SPOŻ. ODDZIAŁ MŁYNARZY, ODNOŚNIE NORM PRACY, WYPOCZYNKU I WYNAGRODZENIA PRACOWNIKÓW WE MŁYNACH.

Dnia 5 listopada 1925 r. została zawarta umowa między Związkiem Młynarzy Polskich w Warszawie, Nowy Świat 70, występującym w imieniu firm: Tow. Akc. Warsz. Młyn Parowy, Praga — Objazdowa 2, Szulc i Parzyński — ul. Brzeska 8, Młyn „Praga" — Szeroka 22, młyn Nadwiślański — Panieńska 9, Zakłady Przem. Zbożowe — Wolska 40, Solecki Młyn Parowy H. Grasberg — Solec 14, młyn parowy „Słodowiec" w Słodowcu (Deutschman i S-ka), Centralny Młyn Parowy — Prosta 28/30, a Centralnym Związkiem Robotników Przem. Spożywcz., Oddział Młynarzy, Leszno 53, występującym w imieniu robotników zatrudnionych w wyszczególnionych powyżej młynach.

Ustalono następujące zasadnicze minimalne płace tygodniowe od dnia 5 listopada 1925 r.

dla robotników	I kategorji	zł	58.32
„	II „	„	55.50
„	III „	„	50.59
„	IV „	„	31.04

W wypadkach zatrudnienia robotników na krótszy termin niż tydzień, następuje proporcjonalna regulacja płac.

Dalsze regulacje płac, począwszy od m. grudnia r. b. następować będzie, zgodnie z orzeczeniem Gł. Urzędu Statystycznego co do wzrostu względnie zniżki drożyżny i stosowaną będzie od następnego dnia po posiedzeniu, ustalającym proc. wzrostu względnie zniżki, przyczem ułamek procentu powyżej pół proc. będzie brany jako całość, poniżej pół proc. — odrzucony.

Pracownicy otrzymują **raz na dwa tygodnie bilety do łaźni.**

Pracownikom przysługuje prawo raz do roku do płatnego według ostatniej stawki urlopu w stosunku: **jeden dzień urlopu za miesiąc** pracy, z zastrzeżeniem, że urlop krótszy niż przewiduje ustawa nie może być stosowany. Oblicza się urlop od dnia rozpoczęcia urlopu w roku poprzedzającym.

W razie niewykorzystania urlopu z racji wydalenia lub redukcji, pracownik otrzymuje ekwiwalent w gotówce.

Wzamian pracownicy w młynach obowiązani są wykonywać pracę starannie i sumiennie. Każdy pracownik winien być zdolnym do pracy we młynie i być wolnym od chorób zakaźnych, co winno być stwierdzone zaświadczeniem Kasy Chorych, w razie braku takowego — przez lekarza wskazanego przez właściciela młyna.

Przyjmowanie pracowników młynarskich odbywa się przez właścicieli w porozumieniu z Centr. Zw. Rob. Prz. Spoz. Oddz. Młynarzy. W razie braku odpowiedniego kandydata w związku, pracodawca ma prawo brania pracowników z poza związku.

Delegat Centr. Zw. Rob. Prz. Sp. Od. Mł. ma prawo wstępu do młyna po obopólnym porozumieniu z zarządzającym oraz z zastrzeżeniem, że bytność jego nie przeszkodzi biegowi pracy.

Obowiązuje 8-godzinny dzień pracy z uwzględnieniem rozporządzeń, które się mogą ukazać i ewentualne przedłużenia pracy dopuszczalne jest tylko w myśl Ustwy o 8-godz. dniu pracy. Do czasu nowej ustawy o świętach obowiązują prócz niedziel następujące święta: 1 stycznia, 6 stycznia, 2 lutego, drugi dzień Wielkiej Nocy, 3 maj, jeden dzień Wniebowstąpienia, drugi dzień Zesłania Ducha Świętego, jeden dzień Bożego Ciała, 29 czerwca, 15 sierpnia, 1 listopada, 8 grudnia, 25 i 26 grudnia.

Wszelkie lokalne nieporozumienia załatwia się, o ile możliwe, przez porozumienie z miejscową delegacją.

Zawarta umowa obowiązuje do dnia 1 sierpnia 1926 r. z tym, że o ile do dnia 1 lipca 1926 r. nie zostanie wymówiona, przedłuża się na pół roku. W razie wymówienia umowy niniejszej do dnia 1 lipca 1926 r., pertraktacje co do zawarcia nowej umowy, winny zacząć się nie później jak 15 lipca 1926 r.

Dział Gospodarczy.

DALSZA POPRAWA BILANSU HANDLOWEGO.

Obliczenia za październik wykazują dalszą poprawę bilansu handlowego. W październiku przywóz wynosił 80,083,000 zł., wywóz natomiast zwiększył się do sumy 131.508,000 zł. Zestawienie cyfr tych za ostatnie cztery miesiące uwypukla w całej pełni pomyślny zwrot na lepsze.

	Wywóz.		Przywóz.	
Lipiec	86.7	mil. złot.	173,2	mil. zł.
Sierpień	104.4	„ „	116.4	„ „
Wrzesień	108.8	„ „	72.8	„ „
Październik	131.5	„ „	80.1	„ „

Najgorszym miesiącem był lipiec, który dał saldo ujemne 86,5 milj. zł., w sierpniu przewyżka przywozu nad wywozem spadła do 2 mil. zł., wrzesień daje już przewyżkę wywozu w poważnej sumie 36 mil. złotych, październik wykazuje dalszą poprawę. Pomimo zwiększenia się przywozu o 8 milj. zł., wywóz osiągnął rekordową w tym roku cyfrę 131 i pół mil. zł.

Saldo dodatnie w październiku wynosi 51 mil. 400 tys. zł. Porównywując miesiąc lipiec z październikiem, widzimy , że od tego czasu przywóz zmniejszył się przeszło o połowę, bo o 93,1 mil. zł., wywóz zaś zwiększył się o 44 mil. zł.

Ten wzrost zdolności wywozowych Polski, w obecnych, tak ciężkich gospodarczych stosunkach na wszystkich rynkach zagranicznych, jest wielce pocieszającym objawem.

STANDARTY ZBOŻOWE NA ROK 1925/6.

Dorocznym zwyczajem Rada Giełdy Zbożowo-Towarowej w Warszawie określiła standarty zbożowe na rok 1925/6. Ze względu na dobre urodzaje, standarty te są względnie wysokie i opiewają, jak następuje:

1) **Dla żyta:** od 693,5 do 663 gramo-litrów (118 do 113 funtów holenderskich). Przy mniejszej wadze bonifikata ze strony sprzedawcy na rzecz kupującego winna wynosić:

przy wadze:	736.5 g l	(125 f. holend.)	—½%	ceny	umów
„	731 „	(124 „	)—1¼%	„	„
„	726 „	(123 „	)—2¼%	„	„
„	720 „	(122 „	)—4%	„	„
„	715.5 „	(122 „	)—6%	„	„

2) **Dla pszenicy:** od 742 do 715,5 gramo-litrów (126 do 121 funtów holenderskich.

Bonifikata winna wynosić:

przy wadze	686 g/l	(117 f. holend.)	—½%	ceny	umów.
„	681 „	(116 „	)—1¼%	„	„
„	675.5 „	(115 „	—2¼	„	„
„	669 „	(114 „	)—4%	„	„
„	663 „	(113 „	)—6%	„	„

Dążeniem naszem winno być uregulowanie wywozu z Polski artykułów rolniczych przez zastosowanie przy eksporcie norm standartowych, poniżej których wywóz danego towaru nie byłby dozwolony. Wywóz kwalifikowany niewątpliwie przyczyniłby się

do podniesienia marki naszego towaru zagranicą, a co zatem idzie, poprawiłby ceny, jakie nasi eksporterzy osiągają obecnie na rynkach zagranicznych.

Mając jednak na uwadze konieczność niezmniejszania naszego wywozu w roku bieżącym jak również niewywołania przesilenia na rynku wewnętrznym, wprowadzenie gatunkowości ziarna eksportowego musi siłą rzeczy być odłożone na czas dalszy.

Im wcześniej standaryzacja nastąpi, tem lepiej dla eksportu i naszych producentów. Dzisiejszy eksport zboża, pozostawia dużo do życzenia. Oprócz kilku firm fachowych, eksport obecnie prowadzi wiele firm, które traktują wywóz zboża, jako sposób nabycia walut, — stąd konkurencja w obniżaniu cen aż poniżej poziomu cen światowych, przy jednoczesnem obniżaniu jakości zboża i psucia z takim trudem wyrobionej marki na rynku światowym.

Rynek zbożowy.

	10/XI	20/XI	30/XI	UWAGI
Warszawa				
Pszenica	25.00	27.00	28.50	cena franco Warszawa
żyto	18.20	18.00	18.50	
mąka żytnia krajowa 50%	33 00	34.00	34.50	*) "loco Warszawa."
otręby żytnie	12.00	11.50	11.50	
jęczmień (browarny)	22.00	19 50	20.50	fr. st. załadowcza
owies	18.00	19.00	19.50	" " "
Poznań				
pszenica	23.—	26.00	26 - 27.50	loco Poznań
żyto	17.—	18.00	——18.50	" "
jęczmień	19.50	20.50	21.50	" "
owies	17.50	18.50	18 00	" "
mąka żytnia 65% z workami	24.00	28—29.—	29.00—30.50	" "
otręby żytnie	11.50	10—11.—	11.50—12.5	" "

*) Ceny podane za 100 kgr.

Rynek pieniężny.

5 XI — 30 XI 1925.

	5/XI	15 XI	20/XI	25/XI	30/X
Dolary St. Zjedn.	6,85	6,96	6,90	6,90	6,85
Funty angielskie	38,40	84,50	84,40	33,90	38,00
Franki szwajcarskie (za 100 fr.)	131,60	131,50	134,50	131,50	132,00
" francuskie (za 100 fr.)	27,30	27,30	27,40	27,60	27,00
Korony czeskie (za 100 kor.)	20,30	20,40	20,50	20,74	20,40

Notowania giełd zbożowych na rynkach zagranicznych.

	Berlin	Paryż	Liwerpol	Chicago	New-Jork	Praga	Gdańsk	Warszawa
	PRECIĘTNA od 25/X do 31 X 25 r.							
Pszenica	30.67	33.51	35.70	34.38	37.73	32.75	25.52	23.66
Żyto	20.75	22.52	—	19.61	22.96	24.56	19.48	17.72
Jęczmień	29.48	—	28.85	—	—	31.25	25.52	21.75
Owies	24.04	23.76	27.52	16.20	19.55	26.16	20.30	18.52

Poradnik gospodarski.

PIELĘGNOWANIE KOPYT

Koń, o ile ma być naprawdę użytecznym właścicielowi, musi być nietylko zdrów, posiadać ładny wygląd, dobrą budowę, lecz winien jeszcze posiadać dobrze ukształtowane kopyta. Od kształtu i fizycznego ustroju kopyt końskich zależy w wielkiej mierze jego użyteczność i wytrzymałość w chodzie. Wiemy wszak, że każdy z nas mając rozwinięte normalnie nogi, zdrowe serce i wygodne, zastosowane obuwie, może odbywać dalekie marsze bez zbytniego wysiłku i bez straty zdrowia. Koń tak samo: mając zdrowie i normalnie wykształcone kopyta, w chodzie nigdy nie zawiedzie. Jednym z najważniejszych czynników dla nadania formy kopytom jest racjonalne pielęgnowanie ich u źrebaków, gdyż przez odpowiednie starania można naprawić, a nawet wyleczyć złą formę, albo nieprawidłowe ustawienie kopyt u źrebaka, co u dorosłego konia już się nie da zmienić. Wadliwy rozwój kopyt u źrebaka powoduje często wadliwe położenie kłębów i członków, a to znów ujemnie wpływa na chód i powoduje przedwczesne cierpienia stawów i ściągień.
woduje przedwczesne cierpienia stawów i ścięgień.

Do pielęgnowania kopyt u źrebaków należy przystąpić możliwie wcześnie. W pierwszym rzędzie polega pielęgnowanie na utrzymaniu kształtu kopyta do wielkości konia i ustawienia nóg; w drugim rzędzie na utrzymaniu wszystkich fizycznych właściwości zdrowego i normalnego końskiego kopyta.

Metody pielęgnowania są wielorakie, zależnie czy źrebaki przebywają na swobodzie, na łące, czy też na okólniku i w źrebiarni. Nawet rodzaj pastwiska odgrywa dużą rolę, gdyż pastwiska mogą być nizinne względnie suche, wysoko położone.

Najlepiej wyrastają kopyta końskie, gdy źrebak używa dużo ruchu na przestrzeni suchej niezbyt miękkiej i nie kamienistej. Pastwisko nizinne i wilgotne przyczynia się do wytwarzania się kopyt płaskich, o tkance rogowej grubowłóknistej i kruchej; przeciwnie — twarde i wytrzymałe kopyta miewają konie hodowane na wysokich i suchych pastwiskach. Gdy źrebaki przebywają dużo na wolnej przestrzeni, wystarcza przejrzeć ich kopyta co 6—8 tygodni celem stwierdzenia i ew. usunięcia nierówności. Kopyto powinno w czasie biegu równocześnie całym obwodem dotykać ziemi, przyczem należy baczną zwracać uwagę na wysokość kopyt. Według najnowszych badań, powinna wysokość kopyta stać w pewnym określonym stosunku do jego szerokości od tylnej połowy. Im wyższe kopyto, tem węższa jest jego tylna połowa. Normalna wysokość foremnego, przedniego kopyta powinna być mniej więcej równa jego szerokości w najszerszem miejscu, a piętki powinny stać na równej linji ze zdrową, dobrze rozwiniętą strzałką.

U źrebaków, trzymanych w okolniku lub w stajni, kopyto nie zużywa się dostatecznie i stąd powstaje dysproporcja pomiędzy wzrostem, a zużywaniem się jego poszczególnych ścian; zaniedbanie tego wywołuje często trwałe zniekształcenie kopyt, gdyż źrebak stawia wadliwie nogi, nabiera nieprawidłowego chodu i dostaje cierpienia stawów i ścięgień.

Dlatego należy koniecznie co 2 do 3 tygodni przeglądać kopyta źrebaków trzymanych stale w źrebiarni. Pielęgnując starannie kopyta źrebaków, należy dążyć do tego, by wielkość kopyta odpowiadała wielkości konia, aby wszystkie cztery kopyta były równie wielkie i tak przednie, jak tylne, zachowały naturalne, właściwe im zaokrąglenie: przednie półkoliste, tylne śpiczasto - okrągle. Gdy róg obcięty, powinny kopyta być zastosowane do układu nóg i następować podczas biegu całą powierzchnią.

Poza staraniem o zachowanie formy kopyt źrebaków, niemniej ważnem jest, by dbać o normalny rozwój fizycznych właściwości. Gdy źrebaki dużo przebywają na swobodzie, właściwości rozwijają się same przez się, t. j. elastyczność, odporność, zawartość tłuszczu i połysk kopyta.

Przez wilgoć wsiąkającą z ziemi wskutek biegania po pastwisku, wyrabia się elastyczność. Niemniejszą rolę gra tutaj również szybszy obieg, wywołany ciągłym ruchem zwierzęcia na powietrzu.

Na łąkach wilgotnych i murszastych, cierpi wprawdzie odporność kopyta, nie trudno temu jednak przeciwdziałać, przeprowadzając źrebaki czasowo na wyżej położone, suchsze pastwiska, lub od czasu do czasu dając im sposobność wybiegania się na twardej drodze lub na takimże okólniku.

Trzymając źrebaki w stajni, należy mieć ich kopyta w ustawicznem staraniu. Powinno je się możliwie często czyścić, wyskrobując od spodu i przemywać w wodzie z dodatkiem lysolu lub kreoliny, ściółka powinna być sucha i czysta, a buty obszerne, by młodzież mogła się swobodnie poruszać.

Gdy skutkiem braku ruchu masa rogowa stwardnieje, można ją doprowadzić do stanu odpowiedniej miękkości przez mycie, kąpiele i okłady zmiękczające z siemienia lnianego, ale nigdy smarując tłuszczem. Smarowanie tłuszczem kopyt źrebiąt, tylko wtedy jest wskazanem, gdy kopyta zaczynają wskutek chorobliwej kruchości pękać. Wówczas nakłada się warstwę tłuszczu po dokładnem wymyciu kopyta, a to celem uchronienia go od zbyt szybkiego wyparowania wilgoci. Najlepszym sposobem zachowania elastyczności kopyta końskiego, to umożliwienie źrebakowi biegania na wolnej przestrzeni.

Racjonalne pielęgnowanie jak widzimy nie wymaga właściwie ani bardzo wiele pracy, ani nakładów, a przynosi bezwiątpienia wiele korzyści.

Życzyćby należało, aby wskazówki powyższe przyczyniły się do pilniejszego zwracania uwagi na kopyta u źrebaków, aniżeli to bywało dotychczas, jak słusznie zaznacza „Poradnik Gospodarski".

Książki i czasopisma.

„Czyn Młodzieży".

Nr. 5 październikowy ukazał się w dwubarwnej okładce, zdobiony przez art. malarz Kamila Mackiewicza. Przyniósł interesujące artykuły wychowawcze i z dziedziny naszego kraju, Parany i Czechosłowacji, nadto wiadomości z życia Warszawskich Kół Młodzieży Czerwonego Krzyża.

Adres redakcji i administracji: Warszawa, Mazowiecka 9 m. 7 tel. 302 96.

Konto czekowe w P. K. O., Warszawa Nr. 10540. Prenumerata roczna 5 złotych.

„Rocznik" — 4-ty Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych.

Wyszedł z druku „Rocznik" 4-ty polskiego Związku przemysłowców metalowych, zawierający sprawozdanie z działalności Związku, jego grup i oddziałów za rok 19.5. Treść „Rocznika" obejmuje prócz tego: wstęp w językach: polskim, francuskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim; artykuły o zdolności hut polskich, o maszynach w kraju nie wyrabianych, sprowadzanych do Polski za ulgami celnemi, wykaz ilustrowany obrabiarek do metali i drzewa, budowanych przez fabryki stowarzyszone w P. Z. M. Dział piąty „Rocznika" obejmuje: „Źródła zakupu polskiego przemysłu metalowego" zawiera: wykaz alfabetyczny wszystkich członków P. Z. P. M. podług działów ze szczegółowem wymienieniem, przy każdej fabryce, wyrabianych przez nią artykułów. Skorowidz i spis ogłoszeń, które stanowią ostatni 8 my dział „Rocznika".

„Rocznik" opracowany jest przez biuro Związku pod redakcją członka rady i dyrektora-zarządzającego Związku inż. S. J. Okolskiego. Wstęp w językach obcych zawiera treściwe wiadomości o Związku i wskazówki, w jaki sposób należy posiłkować się informacjami, podanemi w „źródłach zakupu".

Wykaz składek członkowskich wpłaconych w r. 1925

(Ciąg dalszy). **Centrala:**

L. Urbański, Oziminie; **E. Golnik**, w Brzezinach: **St. Regiel**, w Skolimowie; **Fr. Lenik** młyn Grójec. **Jarosz i Wolf**, w Wieliczce. **G. Wize**, w Utracie. **W. Czarnak**, w Stoczku Węgrowskim, **A. Kowalski**, wieś Nieporęt. **K. Bobin**. wieś Porubiszki; **K. Kornyszko**,—Kraków; **M. Letke** w Tryszczynie; **J. Mirowski**, Szewce-Nadolne. **J. Stanisławski**, — Paplin; **A. Oliński i S-ka** — Kutno. **M. Wasilkiewicz** — Ladzkie Szlacheckie; **Wł. Budzich** — Brudnica; **L. Wieczorkowski**— Popowo Kościelne: **Wł. Terpiłowski** —Szadek; **F. Tuchołka**—Baranowicze; **Przemysł Młynarski pod firmą J. M. CH. Piotrkowscy**—Strzegowo: **Fr. Rogólski**—Bodzanów; **Wł. Rogólski**—Bodzanów: **A. Schütz** —Biała-Wielka; **G. Nowiński** — Olda, **St. Gryglaszewski**—Orło; **A. Byszewski**— Bejsce; **A. Górczyński** — Modzele-Raki; **J. Frey** — Okradzionów: **P. Kowalski** — Marcelin: **J. Czorny**—Grodno; **J. Szwejer** — Kuskowo-Bzury; **Z. Kokczyński** — Bierzwienna; **St. Pac**— Sobołew: **Ch. Wajnsztok i S-ka** — Ciechanów; **K. Malczewski** — Dąbrową; **St. Dmochowski**—Niechorodowicze; **Fr. Majzerowicz** —Chwalibogowice. **J. Małecki**—Głusko-Małe; **G. Janasz**—Trębki; **A. Adamus**—Gnieżdzień-Falkowo; **St. Smuszkiewicz**—Wola Koszucka; **Ch. Nochimowski**—Lubawa.

Oddział Wilejski, **Kudro, Kopel, Taboryski**.
Oddział Ciechanowski **Pi tr Luoiszewski**.
Oddział Jadrzejowski **J. Maj. M. Wierzchowski J. Niechciał**,
Oddział Grójecki **A. Muterski, Cz. Stankiewicz, A. Krymel**.
Oddział Kutnowski **Al. Rogalski, A. Kłoziński**,
Oddział Lubelski **Krausse Bracia**,
Oddział Błoński **Haeberle i S-ka**,
Oddział Puławski **P. Jastalski**,
Oddział Sieradzki **L. Cieluch**,
Oddział Łaski **K. Rajch**,
Oddział Łowicki **R. Brzostek**,
Oddział Piotrkowski **Z. Rozenblum**,
Oddział Radomski **W. Sztobryń**,
Oddział Rypiński **L. Dołęgowski**,

Lista prenumeratorów, którzy uregulowali prenumeratę w bieżącym roku.

za I. II, III i IV kw. 1925 r. **F. Wichert** —Jan-Pomorze; **A. Oliński** —Kutno; **A. Schütz**—Biała-Wielka; **G. Nowiński**—Olada; **A. Byszewski**,—Bejsce, **J. Frey** — Okradzionów-**B-cia Krausse** — Lublin; **Z. Kokczyński** — Kłodawa: **Aldksandrowski Młyn Parowy**—Aleksandrów; **P. Jastalski**—Kosiorow; **St. Saski**—Ostrowice; **Schneider Zimmer** - Leszno przez Poznań; **Solecki Młyn Parowy p. Grasberg** — w miejscu; **T. Tomaszewski** — Bobra Wielka.

za II, III i IV kw. 1925 r. **Przechowo—Młyny i Tartaki** w Przechowie; **Fr. Morawietz** — Pszczyna; **O. Dahlman** — Skarszewy.

za III i IV kw. 19.5 rok. **M. Wasilkiewicz** — Ladzkie Szlacheckie **H. Lamprecht**—Stara Huta; **E. Steffan**—Łask; **Młyn Poznański Tow. Akc.** Poznań; **E. Hejman**—Chropy; **K. Kornyszko**—Kraków.

za III kwartał 1925 rok: **L. Jaśkiewicz**— Doruchów; **W. Koprowski** — Kraszewice; **J. Arkuszewski** — Lubieć.

za IV kwartał 2925 rok **J. Świertnia** — Goleszów: **Fr. Tytulski** — Nowe: **L. Kleniew** — Pomorze; **L. Urbański** — Bóbrka: **St. Więcek** Sędziszów Kielecki: **Jarosz i Wolf** — Wieliczka; **W. Kaczer** — Poczajew; **G. Wize** — Lask; **K. Bobin** — Porubiszk; **A. Mieczyński** Lubawa; **Zarząd Dóbr M. Franckiego** — Nisko; **A. Siostrzonek** — Lublin: **A. Jaszczenko** — Łosośna; **St. Dopierała** — Mikoszki; **Młyn Lubicki** — Toruń; **Zakłady Przemysłowo-Handlowe** — Kraśnik: **St. Macura** — Białaczew;

za I i II kwatał 1925 r.: **Walczak i Rakowicz** — Ostrów Poznański; **A. Gruca** — Bochnia; **Z. Rozenblum** — Bełchatów;

za II i III kwartał 1925 r.: **F. Lauruk** - Lwów;

za rok 1924 — : **Z. Rozenblum** — Bełchatów: **St. Saski** — Ostrowiec; **Walczak i Rakowicz** — Ostrów Poznański;

za rok 1926 — : **F. Lenik** -w Grójcu.

(d. c. n.).

Wydawca: Związek Młynarzy Polskich (Stanisław Pytlewski). Redaktor: Marjan Rutkowski.
Zakł. Druk. „Lechja", Warszawa, Zielna 47.

DRUKARNIA „GRAFIA" KRAKÓW BATOREGO 10